

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,
- пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљајић,
- сви оптужени, и
- браниоци адвокати Милорад Константиновић бранилац оптуженог Деветака, Гордана Живановић бранилац оптужених Деветака и Јована Димитријевића, Слободан Живковић бранилац оптужених Девчића, Стојановића и Бачића, Градимир Налић бранилац оптуженог Радојчића, Борис Зорко бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Влајковића, Бранко Димић бранилац оптужених Јосиповића и Николајидиса, а на данашњем главном претресу мењаће адвоката Војислава Вукотића браниоца оптуженог Крњајића, Бранислава Фурјановић бранилац оптужених Косијера и Стевановића, а на данашњем главном претресу мењаће адвоката Јасмину Живић браниоца оптуженог Дарка Перића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. БОРИС ЗОРКО: Судија, ја се извињавам, само пре него што почнемо ја ћу морати нешто после 12 часова да напустим судницу па ће ме мењати колега Бранко Димић, па сам желео само то да предочим суду пре него што почнемо са претресом. Хвала.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја бих морала у 12:40 за једно пола сата напустим, мењаће ме колега Градимир Налић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александар Николајидис, уђите овде да чујемо шта.

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Госпођо, ја се извињавам. Ја сам мислио да је после подне суђење, ја сам све измешао и мислио сам после подне. Око 09 сати ме назвао Крњајић и питао где сам, ја му кажем кући и онда сам тек кренуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ово се други пут већ дешава, трећи пут ако се деси имаћете смештај у овој згради, нећете имати проблем да памтите кад је суђење, доводиће Вас на суђење. Вама је веће укинуло притвор и сад нас 30 овде чека да Ви дођете у судницу, не само нас 30 него и линк у Хрватској тамо чекају нека два сведока. Следећи пут, ако се то још једном понови, тужилац предложио, не предложио притвор, веће ће урадити оно што мора да уради. Можете да идете на место.

Адвокат Фурјановић, за кога сте Ви рекли да ће да Вас мења?

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Градимир Налић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не може он да Вас мења јер ту има неке колизије одбране Стевановића и Радојчића. Ја мислим да ћемо ово завршити до, кад сте.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Одлично, рекла сам у 12:40.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а адвокат Борис Зорко?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Поштовани суде ја у 12:20 је неко време када ћу морати да напустим судницу уз Ваше допуштење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас мења?

Адв. БОРИС ЗОРКО: Господин Бранко Димић бранилац Јосиповића.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 10 часова и 51 минут.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Испитивање сведока преко видео-конференцијске везе успостављене са Жупанијским судом у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Жупанијском суду у Вуковару ко је од судија? Добар дан, да ли се чујемо?

ВИШИ СУДСКИ САВЕТНИК ПЕТАР ЛАЛИЋ: Добар дан чујемо се. Хало, да ли се чујемо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, да ли се чујемо?

ВИШИ СУДСКИ САВЕТНИК ПЕТАР ЛАЛИЋ: Чујемо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте судија?

ВИШИ СУДСКИ САВЕТНИК ПЕТАР ЛАЛИЋ: Ја сам виши судски савјетник Петар Лалић, суткиња Курбел је болесна и данас није могла присуствовати овоме рочишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте судија, нисам чула?

ВИШИ СУДСКИ САВЕТНИК ПЕТАР ЛАЛИЋ: Виши судски савјетник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Од сведока ко је приступио?

ВИШИ СУДСКИ САВЕТНИК ПЕТАР ЛАЛИЋ: Оба свједока, Михаела Сабљак и Славица Антоловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво ћемо Славицу Антоловић. Да ли се она презива Туркаљ, је ли?

ВИШИ СУДСКИ САВЕТНИК ПЕТАР ЛАЛИЋ: Госпођа Сабљак је овдје у судници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У судници, добро.

ВИШИ СУДСКИ САВЕТНИК ПЕТАР ЛАЛИЋ: Можемо госпођу Сабљак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ћемо прво њу ако је тако.

ВИШИ СУДСКИ САВЕТНИК ПЕТАР ЛАЛИЋ: Добро, у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИХАЕЛА САБЉАК

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан госпођо Сабљак, суд ће Вам прво узети податке. Име оца?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Иван.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Ивана. Шта сте по занимању?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Нисам чула добро. Домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Домаћица. Ваша адреса, Ловас, Људевита Гаја 13, је ли то та адреса?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година Вашег рођења?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: 10.12.1950.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођена 1950. године. Место рођења?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Ловас.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК, од оца Ивана, рођена 10.12.1950. године у Ловасу, домаћица, са пребивалиштем у Ловасу, Ул. Људевита Гаја број 13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених па ћете рећи да ли сте с неким у сродству: Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николајидис, је ли Вам неко род од ових имена и презимена које сам прочитала?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Није.

Са оптуженима несродна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Сабљак, бићете саслушани као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања суда и осталих учесника уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да сведочите положићете заклетву понављајући ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Својом чашћу.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што будем питана.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Што будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато нећу прећутати.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: И да ништа нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опоменућа, упозорена, а након полагања заклетве изјављује:

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду – Одељењем за ратне злочине води се кривични поступак против ових четрнаест лица које сам Вам прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање цивила хрватске националности у месту Ловас у десетом и једанаестом месецу 1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила приликом напада, затим убиства, телесна повређивања, затварање цивила у овом периоду у селу и догађај на тзв. минском пољу и страдање цивила приликом овог догађаја. Испричаћете суду шта је у вези свега овога што је предмет оптужбе Вама познато, јесте ли у том периоду били у селу, шта се све дешавало и у време напада и после напада, да ли неког од оптужених познајете, да ли сте контактирали у том периоду евентуално их виђали или имате нека посредна сазнања и везано за људе који су страдали у том периоду да ли је неко Ваш страдао, да ли неке људе познајете или евентуално имате неких сазнања на који начин је дошло до њиховог страдања. Изволите.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па 10.10. кад је нападнут Ловас онда су одмах кренули по улицама убијали су, палили су се куће. У нашој улици Гајевој одмах је први дан убијени су људи, у двориштима су убијани и код нас су онда дошли у јутарњим сатима тог дана у кућу, била сам ја у кући и мој супруг Мато и комшија Стојко Бакета и Јелена Сабљак. Кад смо чули јако пуцање онда смо склонили се код нас у подрум и одмах у јутарњим сатима, не знам точно, осам-девет сати, дошла је једна група наоружаних у наше двориште и пуцали су прво по дворишту, онда су пуцали у подрум и викали су да изађемо из подрума. Ми нисмо хтели изаћи из подрума, кад су видели да ми не излазимо онда су почели наставили пуцали опет и по кући и по вратима и прозорима, свуда. Кад су видели да не излазимо онда су викали да ће нам убацити бомбу у подрум, онда смо се бојали и онда смо изашли из подрума нас четверо. Кад смо изашли из подрума онда сам видела тројицу непознатих људи, то су били у униформи војничкој и били су имали пушке, онда су питали ко је газда куће. Мој супруг је рекао, Мато, да је он. Онда су тражили од њега личну карту да да, кад је дао онда је рекао тај један да с њима крене. Онда је дошао до улице кад су га водили, онда је један оданде, била је једна група сам видела на цести једно 15-20 људи је било њих. Онда је један од њих викао нека га врати назад, онда је вратио и онда нас је он затворио све опет у подрум нас четверо, тај један и рекао „Ја вам сад нећу ништа али иде једна група која вас хоће, они ће вас убити“, то је било први дан. Онда су нас затворили и једно време смо ми били у подруму. Онда сам ја прва изашла из подрума, па сам погледала и онда сам рекла „јао ево кућа гори од комшије Мустафе Умија“ кућа је горела одмах и иза куће од Јосипа Миоковића је кућа горела. Онда смо ми изашли ван из подрума, бојали смо се кад је то горело, онда смо изашли ван и онда смо били унутра и онда ми више нисмо, код нас више тај дан није нико долазио. Онда је сутрдан дошо Адам Лукетић брица око подне и викао нас је да изађемо. Кад смо изашли, био је у двориште, ми смо изашли из кухиње, рекао је нека метнемо на капију бијелу крпу и око руку и то смо само ми морали метити и имати на кућама и рукама Хрвати.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Онда сам трећи дан је то било, онда смо ишли, морали смо сви ићи се уписати само Хрвати у месни уред смо се морали уписати тамо да смо ту у Ловасу. Онда четврти дан смо кренули на, било је да морамо ићи на присилни рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приближите се мало микрофону да се чује.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Тај четврти дан смо морали ићи на присилни рад, нам је речено. Онда је мој супруг кренуо на тај присилни рад, то је био четврти дан, ја нисам ишла јер сам била болесна и они су имали списак кад су прозивали ко је дошао да ради, видели су да мене нема, да нисам дошла кад су читали тај списак, онда су послали по мене кући. Дошао је Бајица Радојчић по мене и имао је униформу војничку и пушку и рекао је „Михаела, мораш ићи радити“. Ја сам га онда питала а ко је то теби наредио. Он је рекао „Милан Радојчић“ и тако да смо ишли радити и цело време док сам била у Ловасу. Добро, ја сам онда после, нисам ишла баш цело време јер сам ишла код доктора да ми да потврду, ја сам била болесна, онда више нисам ишла баш цело време, а супруг он је ишао цело време. Он је свашта радио, после је добио, после минског поља онај што је возио њега су убили, онда је он морао добити, присилно добио багер да вози и кад је дошао кући 14.11. је таман дошао с тог присилног рада, изишао се и само што се изишао по њега је дошао Небојша Јапунчић и каже да ићи с њиме. Он каже „па куда да идем“, каже „идеш у милицију“, и он је кренио. Ја кажем „па чекај да обује папуче“, каже „Не, он ће се брзо вратити“. Он је од 14.11. мој је супруг отишао, одвели су га у милицију њихову САО Крајине и он се више никада из милиције није вратио кући и он се још увек води као нестала особа, а нажалост знамо да је он убијен али његово тело још нисмо нашли. Онда сам ја сутрадан ишла у ту милицију њихову САО Крајине, а то је била у кући Боре Кесера и тај сутрадан сам отишла 15.11. и тамо сам Мићу Девчића питала „Мићо, реци ми синоћ сте одвели Мату и није се вратио више кући, ди је Мата“. Он ми је на то одговорио „Мата је одведен у Товарник, милиција га је тражила“. Ја сам на то одговорила „А шта има товарничка милиција с њиме кад је он Ловашчан“, он је само мени онда рекао „Ти знаш да је он био ХДЗ-овац“, реко „Да“, и то је било све, онда сам отишла кући.

Онда сам била ја приведена у милицију су ме одводили, четири пута сам била. Била сам, први пут сам била испитивана тамо доле у ходнику и ту су ми претили са батинама. Ту је један изашао, један онако крупан је био човек, изашао је из једне тамо просторије и имао је палицу у рукама дебелу, с тим ми је млатио по леђима, туцко ме је и претио ми је с батинама. Онда сам чула, након не знам колико дана сам отишла у Брајковићеву кућу тамо је била војска из Новог Сада и отишла сам код њих да питам да им кажем да ми је одведен супруг у милицију. Онда су они рекли, саслушали су ме, били су јако фини људи, саслушали су ме и рекли су ми „Добро, видећемо ми“. Кад су они отишли тамо код њих питати за мог супруга у милицију тај дан су дошли по мене и сваки пут су дошли ти исти, четири пута са колима и увек су дошли исти Зоран Тепавац и био је Ракић. Одведу ме увек кад је полицијски час, а натраг сам се морала враћати како сам знала, а срећа што сам кућу близу имала па сам брзо могла отићи. Онда су ме одвели зато што сам, тај пут сам одведена други пут, што сам ишла код војске да се жалим за супруга, онда су рекли ми „Још једаред будеш ишла код војске, шта си

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

мислила да ће ти војска помоћи, још једаред и онда ћеш бити убијена“. Онда сам трећи пута кад су опет ме у милицију одводили онда су ме тражили да дам дукате и марке, ја сам рекла да немам. Они су рекли, тај што ме је испитивао то је горе било на спрату, на спрату је ту била канцеларија ту је исто неки непознати који ме је испитивао и тражио те дукате и марке од мене. Ја сам рекла немам, он је рекао да он има из поузданих извора да ја имам. Ја кажем опет немам, онда је ту јако на мене викао, ту је свакаквих речи било и онда ми је рекао „Гледај, оно више твоја кућа није, да из своје куће мораш изаћи“. Ја нисам, то кад је рекао ја сам отишла кући али ја нисам изашла из куће, онда је то било четврти пута кад су ме опет привели исто и онда су одвели и маму моју са мном, а мама моја није живела са мном, она је имала своју кућу, а пошто сам ја била сама она је дошла код мене и онда су и њу са мном привели и рекли су, држали су нас од шест сати до осам навече, то је било 22.12. су нас држали и онда сам ту видила унутра је био Мића Девчић и Љубана Деветака брат Драган су били тамо у том ходнику док сам ја седела и ту сам нашла Стипу Пеулића, њега су некуд одвели и видила сам да се ту нешто дешава, нешто је било трка код њих тамо унутра и ја сам мислила, у страху сам великом била и мислила сам да ће ме убити тај, то вече да ће ме одвести и убити али су ме пустили и тад сам онда отишла и спавала сам код моје маме.

Отишле смо ја и мама код ње, тамо у њеној кући сам спавала. Онда сам сутрадан одмах ујутру чим се могло ићи отишла сам у кућу, нисам уопће мислила да ми је већ кућа опљачкана, да је неко био и ја не мислећи одмах одем у кућу, нешто сам мислила да узмем. Кад сам дошла капија је широм била отворена, у кући је све било преврнуто и већ је нешто носито из моје куће тако да сам отишла. После сам чула да нисам била код моје маме била бих убијена, тако да сам отишла. Онда сам отишла, ту је чекао аутобус за Шид што је возио и онда кад сам ишла, ево ја имам овде још увек потврду коју сам 23. кад сам ујутру отишла код војске у Брајковићеву кућу морала извадити пропусницу да могу изаћи. Ја њу још увек имам 23. кад сам истерана из куће и мене је истерала из моје куће мене је истерала милиција САО Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вас је за сведока предложила пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљајић, изволите колегинице Ви први постављате питања.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Ја бих још нешто рекла, да ли могу још нешто рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довршите ако нисте.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Ево овако ја бих још рекла за мог супруга да се он води од 14.11. још увек нестала особа, рекла сам нажалост он је убијен али његово тијело ми још нисмо нашли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте већ рекли, чули смо. Изволите.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Замолила бих Вас госпођо да нам мало ближе опишете рекли сте „наређено нам је да морамо радити“, ко је то вама наредио? Рекли сте ко је дошао по Вас али имате ли тих сазнања од кога је дошла та наредба да идете радити?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Ја то сада не могу сетити ко је то наредио.

Адв. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Судија, ја се извињавам. Противим се питању пошто је већ одговорила сведок на ово питање.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Сведок је рекла и ко је дошао, да је дошао Бајица и по чијој наредби.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Али ја сам Вас још нешто молила госпођо судија, да ли ја могу рећи ја имам овде један, нисам довршила, да ли бих ја још нешто могла рећи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези чега?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Знате у вези чега, ја овде имам, пошто се мој супруг води нестао, ја овде имам од оптуженог Љубан Деветак имам папир где је написао овде на папиру, овде пише „пронађене особе Мато Сабљак и Гргић у шуми Јелашу“ и овде пише, исто имам списак који су присуствовали, били су плитко закопани и да су их пренашали с једнога места у шуми Јелашу на друго место и ту имам списак ко је. На том списку присуствовали на увиђају Мића Девчић, па бих ја Мићу Девчића питала да он мени каже пошто је мој супруг у шуми Јелашу закопан, ту пише да је пронађен и да је закопан и да ми каже оптужени Мића Девчић јер он је присуствовао увиђају, где је Мата сахрањен и да га се пронађе да се достојно сахрани, зашто га онда нису пренели на гробље, то бих питала. И још онда бих имала за Жељка Крњајића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Госпођо Сабљак, само мало да сачекате, постоје нека процесна правила где сведоци не могу да постављају питања оптуженима, оптужени могу сведоцима. Сад смо кренули са питањима на која ће те Ви одговарати. Изволите.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Госпођо Сабљак, да ли имате сазнања о судбини Марије Фишер и Стјепана Лукетића?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Да. Знам само они су били код нас, код нас су они били и из наше су куће одведени, прије минског поља су их одвели и више се нису вратили кући. По њих је дошао Тепавац Зоран и одвео их из наше куће у милицију и нису се више исто вратили никада, прије минског поља је то било кад су их одвели из моје куће.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Можете ли нам објаснити из ког разлога су они били код Вас?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Зато што је њихова кућа била која се зове Брдо, Владимира Назора, била им је запалита.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Имате ли сазнања о страдању још неког мештанина Ловаса у том периоду?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па ја сам само видила сутрадан кад сам ишла мећати на капију ту бјелу крпу, тамо сам видила друга кућа одмах тај дан 10.10. на улици друга кућа од мене код поп Савиног је био лежао човек мртав, то је био из Товарника Мато, сад не могу се сетити његовог презимена и онда сам још видила једна жена је лежала али то нисам знала, то је било мало даље, ко је, али сам чула да је била Ката Павличевићева али ја њу нисам видила, само сам видила да је лежала.

МАРИНА КЉАЈИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужилац, има ли питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан госпођо Сабљак, ја заступам оптужбу у овом предмету и поставићу Вам само неколико питања. Да ли сте Ви пре почетка ових сукоба познавали оптужене Љубана Деветака, Милана Радојчића, Милана Девчића и Жељка Крњајића?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Јесам, познавала сам их.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У каквим сте односима били са њима Ви и Ваш супруг пре ових сукоба?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па са свима добро смо се слагали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да ли је Ваш супруг Мата Сабљак био у некаквом вербалном сукобу или у неком неспоразуму са оптуженим Жељком Крњајићем?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је кад супруг причао да је са неким био у сукобу и да је имао проблема у селу са неким од оптужених?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Није ми рекао никад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је супруг причао да ли му је нешто познато у вези дешавања у селу, да ли постоје неки затвори, да ли се људи муче, малтретирају, убијају, да ли сте о томе имали било каква сазнања а да Вам је о томе неко причао а првенствено Ваш муж?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Мој супруг је само ми рекао да кад је морао ићи, кад је радио да је био у опћини, то је био месни уред, је био Милан Радојчић је њима заповедао шта ће радити, тамо кад је ишао да је видио да је тамо била жица и да је тамо био затвор и да је тамо био чувар Небојша Јапунцић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је ко био у селу? Шта је био у то време, после тог напада у селу, шта је био Љубан Деветак, шта је био Радојчић?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Љубан Деветак је био главни у селу, а Мића Девчић је био главни милиције, а Милан Радојчић је био територијалне обране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Откуд је то Вама познато?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Љубана Деветака зато ми је познато што сам ја док сам ја била код куће дошли су код мене и однели су моје свиње истерали су, однели су код њих у задругу, овршио је моје кукурузе и кад сам ишла да питам у задругу тамо је било, у задруги је била благајница Златица Рудић и чула сам да се дају, не знам точно сада, неки новци су се давали, дал су били динари или су били бонови точно сад не могу се сетити и онда сам ишла да тражим и ја то. Кад сам дошла тамо она је рекла „Ти Михаела немаш ништа, ти си била дужна задруги“, ја кажем којој задруги, каже „Нема“. И тако знам да је то све завршило моји кукурузи и моје свиње све код Љубана Деветака у његовом цепену што се каже, а и од других сам чула многих да су сви рекли да је Љубан Деветак био главни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А откуд Вам сазнање да је Милан Девчић био шеф полиције?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па зато што сам код њих била привођена четири пута и кад сам била онда сам била код њега и он ми је то рекао да је мог супруга тражила товарничка милиција, он је био тамо главни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли познавали Катарину Панцу и њеног супруга?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате ли каква непосредна или посредна сазнања о томе како је њен супруг страдао и где и када?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Да, то ми је мој супруг причао да је у улици то је била улица Паве Паошевића кад је морао ићи то радити, мислим он и

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

један Палијан Иван мислим да се звао, су ишли морали ићи у ту улицу затварати где нема никога од Хрвата у кућама, воде оне што су вањске пипе да се не смрзну и онда је кад је ишао у тој улици наишао код Иве Мађаревића ми је рекао у гаражи је видио браћу Павлиће убијене, онда у истој тој улици код Боже Латаса ми је рекао да је видио тог Панцу Фрању и да је био неки Марко Босанац у тој гаражи и мислим Ђукица Кризманић тако је рекао. У тој истој улици је био онда у кући исто код Паве Туне Паошевића, тамо је видио супругу Јозефину његову убијену и маму у подруму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви за то време виђали неку војску у селу и како је изгледала та војска?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: То је била сам чула негде паравојна да је била и „Душан Силни“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли некога упознали од тих војника за то време док сте били у Ловасу?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Не, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте чули за нека имена њихова?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па чула сам само за овога Петронију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта сте то чули за њега?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па чула сам то кад је добовано за минско поље, да су ту ноћ људи били затворени у тој гаражи у задруги и тамо да су тучени, мучени, боли, да је то био Петроније тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од кога сте то чули?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па сад не могу се сетит од кога, од многих сам то чула сад то је прошло времена, не знам точно од кога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко од Ваше родбине страдао на том минском пољу кад већ помињете то минско поље.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па мени није, осим мужа што је ето се води нестао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Томислав Сабљак јел нешто у роду Вашем мужу?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Томислав Сабљак да ли је некакав род са Вашим мужем?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Нису род. То је нека даља родбина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Марко Сабљак?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па то је даља родбина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: да ли сте се Ви одазивали уколико је било неког позива да се јавите негде у некакав дом где ће Вам се неко обратити конкретно да треба да Вам се обрати Љубан Деветак.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Не, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зато што већи број сведока прича о томе па само да ли је она имала о томе сазнања. Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Браниоци да ли има неко питања?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан госпођо. Ја сам Градимир Налић адвокат. Браним Милана Радојчића. Јел Вама Милан Радојчић издао неко наређење нисам баш можда пажљиво слушао.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Молим?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли ме чујете? Да ли је Вама Милан Радојчић издао неко наређење око рада? Вама лично.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Мени баш мени није али је послао по мене да морам доћ на тај присилни рад.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми молим Вас шта сте радили Ви тамо присилно?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Ја сам ишла на Економију бирала сам јабуке.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А иначе, извините шта сте Ви по занимању?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Домаћица.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел иначе имате јабука Ваших јел берете? Јел то редован посао који Ви вршите у оквиру Ваших домаћичких послова иначе преко године?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Не разумем сада.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па јел иначе берете јабуке преко године кад је прилика? Кукуруз и остало. Јел су то Ваши послови између осталог?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Јесу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала. Кажите ми госпођо овај Адам Лукетић брица кад је дошао и рекао Вам да ставите крпу, траке и остало, јел он имао на себи крпу или траку?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Јесте, јесте.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где је он држао ту траку тачно где му је стајала та трака?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па шта ја знам на руки, којој руки је било горе на руки му је била, сад не знам на којој на левој или на десној не знам тачно али имао је на руки.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: И колико сте дуго носили Ви ту траку ако сте је носили?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па све време док сам била тамо у Ловасу.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли видели још некога да носи ту траку?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Све Хрвате који су били видела сам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли видели неког Србина да носи ту траку?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Не, Срби нису носили.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Кажите ми госпођо Ви до данас нисте нигде давали никакве исказе везане за овај догађај?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Нисам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нису Вас звали или нисте сами осећали потребу да се пријавите или тако нешто?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па нису ме звали али имала сам жељу да сам знала ишла би се пријавити у вези Крњајића. Жељко Крњајић је убио мог супруга Мату.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Кажите ми госпођо молим Вас следеће јесте ли, шта се то десило у Ловасу? Због чега је дошло до таквог једног по Вашем сазнању да кажем тако супростављених односа међу дојучерашњим суседима?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Ја не знам. Ја знам да смо ми сви били у Ловасу добри, ја не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми молим Вас јел знате да ли је пре овог догађаја пре 10.10. да ли је у селу Ловас да ли су држане некакве страже од стране становника?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Јесте.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ко је држао те страже је ли држао Ваш супруг стражу?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: То су држали мештани.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко је њима руководио?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Ја то не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли Ваш супруг давао стражу?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Јесте.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми молим Вас које оружје, је ли имао он неко оружје кад је давао стражу?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Није.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па како је давао стражу? Без оружја? Јел Вам рекао шта је његов задатак?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Он никако није имао оружје, то ја не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел Вам рекао какав је његов задатак? Где чува стражу? С ким чува?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Не, ја то нисам питала, не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте ништа о томе питали?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте питали ко је главни за ту стражу?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Нисам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Зашто нисте питали? Није Вас интересовало или?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па рекли су иду на страже, ја нисам више ту ништа питала.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли чули да постоји кризни штаб општине Ловас? И ко је шеф тог кризног штаба био?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Не знам ни то. Не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате. А знате ли да ли постоји да ли је постојала некаква јесте ли чули за неку јединицу хрватску на територији Ловаса, Вуковара, јесте ли чули за било какву јединицу да можете да именујете?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим Вас одакле вама сазнање да је Милан Радојчић командир територијалне одбране? Јел се он то Вама представио некада?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Он се није представио али код њега се морало све, он је водио бригу за што смо морали ић на присилни тај рад.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините што Вас прекидам, ја Вас питам одакле Вама то сазнање? Јел сте Ви њега негде срели па Вам се он представио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорила је.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисам разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорила је. Каже није јој се представио, он је водио бригу о присилном раду.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А одакле је Вама познато да је он водио бригу о присилном раду?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па ја ћу Вам сад рећи, ја сам била болесна, била сам оперисана и ишла сам једно време радити то на присилном раду, бирала сам рекла сам на Економији јабуке и кад сам морала сам дизати те гајбе, мени није било добро и ја сам отишла код доктора Качара и онда сам, ја сам рекла да не могу. Он каже знам и написао ми је потврду да ја нисам

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

способна за рад и ја сам отишла код Милана Радојчића и ту потврду њему предала да ја не могу радити. Онда је он мени рекао да не морам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где се то догађа госпођо што Ви причате и ког дана се то догађа?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: У месном, он је био у месном онда уреду.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ког је дана то? Ког је то дана од уласка у Ловас ове јединице која је ослободила Ловас? Ког дана се то догађа?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Који је дан.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Пошто сте рекли шта сте радили првог дана, рекли сте шта сте радили другог дана и рекли сте и трећег дана и четвртог дана.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Четврти дан сам била на послу да присилни, да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да и реците ми петог дана шта сте радили? Сећате се?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Ишла сам јабуке бирати, све време сам зато док сам ишла, ишла сам бирала сам јабуке на тој Економији.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: И кад сте добили поштеду нико Вас није терао упркос тој поштеди да радите?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Ја сам онда однела то код Милана Радојчића и онда нисам више морала ић радити, он је рекао добро је, не мораш више.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли Ви лично њега видели том приликом?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Јесам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Како је био обучен госпођо Милан Радојчић том приликом?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Једаред сам га видела у војничком а више не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми колко пута сте га видели? И ко је био присутан у његовом друштву кад сте га видели?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Ја сам њега видела у пролазу ујутру тамо кад смо ишли на тај рад и ето једаред кад сам ето њему то предала и више ја с њим нисам имала.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко је био присутан кад сте му то предали госпођо?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Чујте, ја се не сећам, то је било тамо унутра, није била, шта ја знам ко је био ја сам њему то предала, дал је не могу се ја сетити ко је тамо још био.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Реците ми молим Вас је ли пре 10.10. било неке пуцњаве у селу Ловас?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Како мислите?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па јел се пуцало нешто по селу? Јел сте чули неке експлозије, пуцање, било шта?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Само знам да се пуцало овај са ови тенкова да су пуцали на куће у Ловас из Шида.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А не знате ко је пуцао? Ко је имао тенкове?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Чујте, ја не знам ко је. Гранате су падале из смера Шида су рекли и то је било више тамо ди је моја мама у улици то је било на брду Владимира Назора, тамо су те куће пуцане биле.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел оштећено нешто од тог гранатирања? Да ли можете то да се сетите?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Јесте, оштећено је тај први кад је пуцано, онда је Милан Латас погинуо и у његову кућу и мислим да је у кућу, сад нисам сигурна, Видића од Марије Видић и не знам још чије тамо.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро госпођо. А кажите ми ко је све, Ви сте рекли овде да је тог јутра 10.10. код Вас у Вашем подруму да сте били Ви, да је био Ваш супруг, да је била Јелена Сабљак и нисам име ово презиме Борета, Берета како сте рекли?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Стојко Бакета.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Бакета, извините. Јел био још неко ту?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Молим?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел био још неко осим вас троје-четворо?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Није, после су били дошли Стипа Лукетић и Марија Фишер то су касније дошли они након 3-4 дана код нас, али одмах тај први дан нису били.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кад су дошли они јел био Ваш супруг ту?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Јесте, био је.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па ког је дана то било ако се сећате пошто ако сам Вас ја добро пратио четвртог дана је Ваш супруг отишао јел тако? Одведен, пардон.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Он је мој супруг је радио цело време је радио од првог дана тог четвртог док год га нису одвели до 14.11. кад су га одвели, више се није вратио. Све време је дотле радио на присилном раду био.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А шта је радио на присилном раду? Које послове је он обављао?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Чујте, радио је свашта. Возио је и багер и шта ја знам шта. Није он мени.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јел он иначе умео да вози багер, комбајн, трактор и остало или нешто бар од тога?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Јесте, знао је да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знао је. А где, чиме се он бавио до 10.10.? Јел он био запослен негде госпођо?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Он је радио у шумарији.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јел за време тих догађаја текао рад у шумарији? Јел су људи ишли на посао у шумарију?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па ишао је док је могао.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А до кад је могао отприлике да ли се сећате тога?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Не знам ја сад точно кад је то точно било, докле је могао ићи.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где је ишао он? У коју шумарију? Где се налази? Је ли то шума Јелаш?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: То је била он је радио у Вуковарској шумарији. Чујте, били су они радили разне шумама, не знам ја све ди. Били су и у шуми Јелаш радили и свуд даље у шумама.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми јел су вођени неки преговори да Ви знате с војском пре 10.10. или с неким другим?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Не знам.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате. А кажите ми то док сте били у селу јел сте излазили Ви из села после 10.10. негде?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Ја нисам. Само кад сам ишла радити, то сам враћала се кући и онда кад нисам више ишла радити онда сам само ишла до трговине и кући. То је било све. Нигде из куће нисам ишла.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ког сте још у полицији познавали осим овог Девчића?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Само сам познавала Девчића Мићу, а ови сви су били други што ја нисам познавала.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел сте знали Воркапића неког?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Не знам којег.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговор на питање. Само мало. Не можете рећи Воркапић је полицајац. Ми не знамо да ли је био полицајац или није или је био територијалац или.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Судија, сви кажу да је био полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можемо сви, ко сви кажу?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ништа, ево ја ћу, ја уважавам извините. Многи сведоци су овде говорили да је Милорад Воркапић био полицајац, да ли Ви знате да је он био полицајац?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Ја не знам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате? Значи, знате само полицајца Девчића?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. А кажите ми овај, ово двоје људи које се код Вас склонило после неколико дана кажете како су они отишли из Вашег подрума?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Они нису били код нас одмах на почетку тога. Мислите на Стипу Лукетића?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Они нису одмах били први дан код нас, они су дошли кад су се ишли пријавити кад се могло други, трећи дан кад су ишли се пријавити у месни уред, онда су дошли код нас. Прво су били код Марина Ковачевића, тамо код њих су били па њих је било пуно онда су они дошли код нас питали јел могу доћи код нас, па су дошли код нас.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: И како су они отишли од Вас?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па по њи је дошао Тепавац Зоран дошао је по њи и одвео их из наше куће.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала госпођо. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Има ли даље питања? Неко од бранилаца? Нема. Од оптужених? Изволите.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Оптужени Девчић Милан. Реците ми госпођо Михаела, да ли сте Ви први пут били у одељењу милиције Ловас 15.11.91.?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Кад молим?

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли сте први пута били у одељењу милиције 15.11.91.?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Да. Кад сам ишла питат за супруга, код тебе сам била.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пошто сте рекли да сте били 4 пута овај, у одељењу. Реците ми кад сте били осталих три пута?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Не могу точно сада рећи, онда иза тог сам била на испитивању, прво сам била на испитивању доле у подруму ту ди су ми, сам рекла претили су ми палицом да ће ме тућ, не могу датуме казати, онда сам била.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, приближно ја Вас питам само приближно, знам да не можете казати датум.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Не могу се сетити датума.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реците ми ко је с Вама обављао разговор тада?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Ја их не познам, ја те не познам.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знате? Добро. Реците ми јел сте Ви сигурни да је долазио по Вас у ствари по Вас, по Вашег покојног мужа Небојша Јапунџић како сте рекли?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Јесам, сигурна сам.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро. И сигурни сте у тај датум 14.11?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Јесам.Сигурна.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: И сигурни сте у овај разговор што сте са мном као наводно обавили да сте мене питали за Вашег мужа?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Да, рекао си ми да га је одвела товарничка милиција.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Овако, ја имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Поводом исказа госпође Михаеле Сабљак. Да тај дотични Јапунца Небојша никад није радио у полицији у ствари у милицији у одељењу милиције тада, то је као прво. Као друго, Мато Сабљак никад није био приведен у том периоду у одељење милиције Ловас. А као треће, ја јесам био на увиђају у току 92.године негде у пролеће у шуми Јелаш, радило се о нека два лица, ја не знам тачно која су то лица била по имену и презимену, то су обављали увиђај из МУП-а Србије, било је више лица о томе постоји вероватно и записник негде а да ли су та лица идентификована накнадно, ја то не знам. Ја сам био само на осигурању лица места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да се не задржавамо. Мате Сабљак није предмет овог оптужења нити је жртва из ове оптужнице, према томе.

Опт.МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако да то су моја сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ту не губимо много времена око тога. Од оптужених даље има ли још неко питања? Нема. Изволите.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Оптужени Миодраг Димитријевић. Хтео бих само да Вас питам, говорили сте нешто о Панци и његовој супрузи да су погинули тамо. Ја у неком свом приватној бележници или дневнику имам записао дословце овако да. Молим? Да Панца мора да призна све, па Вас питам да ли можда знате по чему је тај Панца тамо био неки фактор или неки који је морао да призна све?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Молим? Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није питање за жену. А не знам ово питање какве везе има са оним за шта сте Ви тужени.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Госпођо, ја сам био у том месту у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: И мени се ставља на оптужницу сарадња са не знам Деветаком тамо заједничко командовање, руковођење и тако

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

даље. Према томе, све оно што се догађало у том месту за мене је врло релевантно и важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сад Вас тужилац није обухватио баш за сва дешавања у Ловасу. Пређите на друго питање јер ово питате зашто Панца мора да призна све, питање да ли је.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Да ли је он био неки фактор? Да ли она зна тог човека? Ако не зна, нема проблема.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Не знам.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Друго, хтео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас оптужени да ли је Фрањо Панца имао неку функцију тамо у Ловасу? Ко је био Фрањо Панца? Помињете га госпођо Сабљак.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био Фрањо Панца у Ловасу? Је ли то био мештанин, цивил, војно лице?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Ма не, цивил нормално, човек из села цивил ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала. Хтео бих само још да Вас питам да ли Вам је кућа говорили сте да Вам је кућа опљачкана. Ја бих Вас питао да ли Вам је кућа спаљена или срушена?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Није срушена, само је била опљачкана.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Хвала Вам лепо. Рекли сте да претпостављате да нико није пуцао из Ваше куће. Да ли то значи да пошто није пуцао нико из Ваше куће да кућа због тога није ни срушена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Димитријевићу ја Вас молим консултујте се са Вашим адвокатом у вези питања. Вама се не ставља на терет ни напад, ни да сте били командант села, ништа, ништа. Ставља Вам се догађај на минском пољу и концентришите се на питања у вези тога и сведока у вези тога. Шта Ви сад ширите причу да ли је по оптужници за оно за шта Вас тужилац не тужи и што нема везе са предметом оптужбе у односу на Вас. Посебно сведока која везано за тај део се није нешто посебно ни освртала.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оптужених? Нема више нико ништа да пита? Госпођо Сабљак. Хајде да се задржимо мало на Лукетић Стјепану и Марији Фишер. Да ли је Лукетић Стјепан звани Стипе био неки рођак Вашем супругу Мати Сабљаку?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми када је Зоран Тепавац тога дана рекли сте да је то било пре минског поља дошао у Вашу кућу и одвео њих двоје, реците ми да ли је Зоран Тепавац имао неку униформу на себи или је био у цивилу или ко је то Зоран Тепавац?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Ја сада не знам шта је он, не могу се сетити шта је имао обучено, не знам шта је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Зоран Тепавац? Је ли то мештанин села? Одакле га Ви знате?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Он је мештанин села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он, је ли том приликом нешто рекао где их води, зашто их води, куда?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па рекао је само да пођу с њиме, прво је рекао Стипи, Стипа крени идеш са мном тако је рекао. И он је кренуо и његова супруга је остала Марија, она је остала са мном стојећи у дворишту кад су њега кренули водити и он се окрене и њој каже и ти идеш Марија и ти, тако је рекао. И ето одвео је онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли после се Ваш муж Мате распитивао за судбину свог рођака где су они, шта им се десило.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Он је само рекао да га је видио кад је ишао тамо у месни уред за, тамо је ишао код Милана Радојчића јер он је њима позивао за посао то шта да се ради и да је тамо само њега видио у оној жици у дворишту у месном уреду тамо ди је подрум, затвореног у дворишту га је само онако на брзину каже видио у пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видео га је тада затвореног? А реците ми.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Тај пут га види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми када је то било? Када је он то њега видео? Да ли имате неку оријентацију?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па то је било знам пре минског поља, даље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је Ваш супруг тада када је био у месном уреду и то када је видео ту жицу сем Лукетић Стјепана да ли је видео још неког затвореног или?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Није ми рекао, само за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Вам је рекао за њега.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми помињали сте ово да је Ваш супруг ишао по тим кућама и видео те лешеве у кући Иве Мађаревића, Боже Латас и тако даље. Ко је то Вашег супруга послао да иде у те куће и да кажете напуштене хрватске куће, ко њега то шаље?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Ја не знам ко је, ја знам овај кад је возио багер да је ишао код Милана Радојчића да пита шта ће радити. Ја не знам да ли је он њему наређивао, ко је њему то наређивао. То он мени није рекао само знам кад је ишао једаред да ми је рекао само за багер га је ишао нешто питати у вези посла неког, а онда је ту видео и Стипу ту у месном уреду а даље не знам ко је то онда даље наређивао му, то ми није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми кад је то било? Када је он то видео ове лешеве по овим кућама?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: То је било све пре минскога поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у том периоду, тај првобитни период значи почев од 10.10.91. па надаље, да ли је прављена у селу нека разлика између хрватског становништва и становништва српске националности.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Мислите пре 10.10.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, после 10-ог. Од напада па надаље. Да ли је прављена нека разлика?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па чујте, ја док сам била, била је разлика са мном што су тамо били суседи у мојој улици српске националности, ти домаћи што кажем Срби, нико са мном није причао, нико није хтео поразговарати.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тог дана када је био напад на Ловас, имате ли Ви неких сазнања да ли је село Ловас било брањено село? Да ли је била ту нека јединица Збора народне гарде или МУП-а Хрватске?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само још једно питање нисам најбоље разумела, када сте Ви први пут видели Љубана Деветака?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Одмах сам га видела тај први дан кад сам ишла на тај рад, то је био четврти дан и њега сам тамо код школе срела и не сећам се шта је имао обучено а сећам се добро на глави шта је имао, имао је велики шешир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када кажете четврти дан, то мислите.

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: То сам га видела одмах у јутарњим сатима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега четврти дан? Од дана напада или од ког догађаја?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Па после кад сам ишла на тај присилни рад четвртог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четвртог дана али од чега четвртог дана? Почињете од 10.10. је ли тако?

Сведок МИХАЕЛА САБЉАК: Да, од 10.10. кад је била од тог четврти дан то је био 14. који 14. дан кад сам кренула на присилни рад. И Љубана Деветака сам само онда још видела кад сам ишла у трговину јер близу је његове пунице, близу мене, неких 6 кућа од раскрснице онда њега сам видела једаред у цивилном оделу и у мантилу иде некуд, у ауто сео и отишао. Ето више га нисам видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако нема више питања да завршимо са овим сведоком.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујемо Вам се госпођо Сабљак што сте се одазвали да сведочите. Следећи сведок је Славица Туркаљ.

СВЕДОК СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Опростите судија, могу да питам пре него што дође, да ли има неко од сарадника суда тамо присутан у Вуковару и ко је то да ли може да нам се каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо на почетку. Представио се на почетку.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Од наших представника не мислим на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од наших нема, то могу да Вам кажем.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нема? Онда приговарам оваквом извођењу доказа. Дужно је по закону да буде присутно наше лице на том саслушању по мом мишљењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По Конвенцији није дужно. Славица Туркаљ је ли у судници? Нека седне сведок, не знам шта се дешава.

Виши судски саветник Жупанијског суда у Вуковару ПЕТАР ЛАЛИЋ: Само да се јавим, госпођа је на тоалету, ево стиже за минуто.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У реду. Добар дан госпођо Туркаљ је ли тако Славица? Је ли се презивате Антоловић или Туркаљ?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Антоловић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Славица Антоловић. Узећемо Вам податке. Име оца?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Петар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Петра. По занимању шта сте Ви? Ближе уста микрофону да Вас боље чујемо.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Геронто домаћица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте рођени? И које године?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: У Ловасу 64.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша адреса садашња? Ближе микрофону само да Вас, и гласније.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Дол 39, Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам прочитати имена и презимена оптужених па ћете рећи да ли сте с неким у сродству или у завади. Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис. Да ли Вам је неко род од ових које сам прочитала?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не.

Са оптуженима несродна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Антоловић бићете саслушати као сведок, као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да сведочите, положићете заклетву понављајући речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Својом чашћу.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што будем питана.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Што будем питана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа што ми је познато нећу прећутати.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: И да ништа што ми је познато нећу прешутјети.

Опоменућа, упозорена, након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду, одељењем за ратне злочине води се кривични поступак против ових 14 лица које сам Вам прочитала због кривичног дела ратни злочин против цивилног

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

становништва, предмет оптужбе је страдање цивила хрватске националности у месту Ловас у 10. и 11. месецу 91.године, ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила приликом напада, затим убиства, телесна повређивања, затварања цивила у овом периоду у селу и догађај на такозваном минском пољу и страдање цивила при овом догађају. Испричаћете суду шта је Вама у вези овога свега познато, јесте ли у том периоду били у селу почев од напада па надаље. Ако сте били, где сте били у време напада, у којој улици сте живели, све што Вам је познато, да ли неке од оптужених познајете, да ли сте их виђали у том периоду, имате ли нека сазнања у вези свих тих дешавања у селу? Изволите.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да, у Ловасу сам била од 10.10. до 10.12. Значи, два месеца сам била у Ловасу. Видјела сам доста тога, проживела сам свега и свачега. Први дан сам била у улици Петра Прерадовића код сестре у подруму кад је био напад, то је било значи од ујутру од 7,15 је почело било је бомбардирања, било је пуцања, ми смо били сви у подруму, онда су ушли у двориште мислим ја сам мало сам узбуђена тако да, само ћу све рећи. Кад смо изашли ван, рекли су да изађемо ван, кад смо изашли ван, било их је једно десеторица, обучена у униформе, то су били Ловашчани. Ту је био Милан Девчић, Милан Радојчић, Душко Грковић, Милан Воркапић звани „Трнда“ и један Ступар из Товарника. То су били од познатих. Они су нам рекли да идемо у село сви заједно, прије тога су у ствари кад сам их видела, видела сам да су то наши мештани и питала сам се да ли ти људи могу пуцати у нас али изгледа да су могли. Испитивали су ме за мог брата, мада нисам ништа знала да им кажем. Онда су нам рекли да идемо, кад смо ми кренули, вратили су нас Мићо Девчић нас је вратио назад али су Јозу Јовановића одвели. Ми смо ту ноћ целу били код куће. Нас две саме са децом, било је пуцања, било је свашта, нисмо излазили из подрума. Сутрадан кад смо устали, чули смо ко је погинуо и шта је. Дошао нам је само мало да се сетим, Мијо Клисурић да нам каже да ставимо беле траке на руке и на капије као да се позна да смо ми Хрвати и да останемо кући. После тога смо отишли, то је значи било у Петра Прерадовића улици, после тога смо отишли код мог тетка у Вуковарску где смо били три дана. Тамо смо исто прошли свега и свачега и на зиду за стрељање и у подруму за бомбу да нам баце и претње и свашта. Након два-три дана смо морали се јавити да идемо радити, као радну обавезу да имам. Радила сам свугде. Радила сам у кафићу у гостиони у ствари, не кафићу, радила сам код четника значи, то су били „Бели орлови“ и „Душана Силног“, кукурузе сам брала, јабуке сам брала тако да сам свашта радила и доста сам тога видела и чула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још нешто да кажете што.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па не знам, ето. Свашта смо радили тако да не знам шта вас занима, шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми. Да?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Све сам их виђала и Мићу Девчића који је био као полицајац, Милан Радојчић је био територијална одбрана и Љубан Деветак је био у задрузи сад не знам, он је у бити мени, Љубан Деветак је рекао да је он био главни и да је он бог и батина и шта имам да њега питам, да се њему обраћам јер он је главни у селу.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми на почетку Вашег исказа сте рекли да сте у селу били од 10.10.91.године, до 10.12.01.године.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми објасните то како од 10.10. јесте ли Ви негде живели ван Ловаса?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не, већ сам мислила била сам на дан напада у Ловасу од дана напада. Била сам и пре у Ловасу али од дана напада још два месеца сам била у окупацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви живели иначе у Ловасу у то време?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви у овој Прерадовићевој улици становали?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, рекосте ми да Јосу Јовановића неко води?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Њега су одвели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па ови сви што су били Милан Девчић, Милан Радојчић, и нормално њих десеторица сад не знам који су ови други били, њега су одвели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Јоса Јовановић Ваш неки комшија из улице Прерадовићеве па сте то видели? Где то Ви видите?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: То је супруг од моје сестричине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Супруг од Ваше сестричине?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Ја сам била у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Јоса Јовановић био у истом том подруму?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да није било њега, да није викнуо да су деца у подруму вероватно би бацили нама бомбу у подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта се даље дешава са Јосом Јовановићем?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Њега су одвели кад смо ми кренули јер ми смо исто требали да идемо у центар и тај Милан Девчић нас је зауставио јер смо ми остали вани и ја сам видела да је њега Жељко Крњајић ударио на самом раскрижју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На раскрижју.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: После тога смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега раскрижју? Улица неких или шта?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па да, ту је одмах улица раскрижје, друга кућа од те куће где смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви били удаљени од тог места када видите да Јосу Јовановића удара Жељко Крњајић?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па можда једно 20 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље дешава у тој ситуацији?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Ништа, нама су рекли Милан Девчић нам је рекао да уђемо унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кућу је ли?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се даље дешава пошто Вам је рекосте Јоса Јовановић од те Ваше сестричине муж је ли се она ишла распитивати где јој је муж?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се даље дешава са Јосом Јовановићем? Је ли се вратио кући? Или шта је било са њим?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не, не. Он је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погинуо? А реците ми је ли, када је погинуо? Имате ли Ви неких сазнања?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не, не, не знам то. Чула јесам да је погинуо али не знам тачно сада ни датума ни не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми каква је наредних дана била ситуација у селу? Је ли ту после напада била нека власт успостављена? Је ли нешто функционисало? Је ли била нека станица милиције?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да. Била је станица милиције то је била у кући Боре Кесара, територијална одбрана је била у опћини, данашњој опћини Ловаса и ови „Душан Силни“ и „Бели орлови“ они су били по кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли сте Ви тих дана одлазили у центар села, били у некој од ових зграда које помињете.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у којој сте згради.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Тих дана сам ја, рекла сам Вам већ да су ми дали радну обавезу и радила сам у кафићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је ту радну обавезу дао?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Што ја знам ко ми је дао. Рекли су ми сви да се морамо јавит да почнемо радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то сви рекли да морате да радите?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па Љубан Деветак, Мићо Девчић, Милан Радојчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где они то кажу?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па Милан Радојчић, он је територијална одбрана, полиција је Милан Девчић а Љубан Деветак је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, замрзнута нам је слика, нешто није у реду са снимком. Сада је у реду. Госпођо Антоловић, помињали сте значи за Милана Девчића, Радјчића, Деветака. Где Ви то сазнајете да они те функције врше у селу? Од кога сте Ви то сазнали? Јесте ли Ви били у контакту са њима? Где Ви то сазнајете да је Милан Девчић за полицију, овај за ТО и Љубан Деветак главни у селу?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па зато што је за Љубана Деветака знам зато што кад сам радила у тој гостиони дошао је Љубан Деветак и нормално улази човек униформирани у гостиону и пита мене тко сам ја. Ја гледам у њега и питам зашто Ви мене питате, ја Вас не познам. Каже он ја сам Љубан Деветак, ја сам бог и батина, овим речима ја сам бог и батина у овом селу и сад све што имаш да питаш можеш да питаш само мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: То је било можда трећи, четврти дан кад сам ја почела радит у гостиони. Мада он мене није познавао тада, он је мене питао ко сам ја. Ја сам њему објаснила ко сам ја, аха каже ти си комшија од

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

мојих јер ми смо били у бити сусједи ми смо били 5-6 кућа једна од друге тако да он јако добро познаје моје родитеље и зна у бити ко сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли имали још неки сусрет са Љубаном Деветаком?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Имала сам још један сусрет исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Исто тако, то је било у једном простору кад се Љубан Деветак као био шишао, наручио је каву да му ја донесем, кад сам му донела каву опет је исто питао нормално ко сам, шта сам, ди сам, па ме питао где ми је брат а први дан у ствари први дан кад ме је питао ко сам, кад сам рекла ко сам, питао ме где ми је брат, ја сам рекла да не знам, он је рекао ја ћу ти рећ где је, у кукурузу је кажу, убијен је. Ми смо га убили, мада је он хтио нас убит али смо ми убили каже њега. То је било први пута кад ме је питао, други пута кад ме је питао исто тако где ми је брат, рекла сам да не знам али ако случајно он сазна да ми јави где ми је брат јер ја бих исто волила да знам где ми је брат. То је други пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било то други пут?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па то исто можда након два дана од тога, онда сутрадан сам исто имала пошто је рекао да је главни, да требамо њега све питати, сад ћу слагат, не слагат, већ нисам сигурна 15-ог или 16-ог је моја пријатељица била силована и кад ми је она дошла да ми каже да је силована, дошла ми је и рекла молим те иди из Ловаса, видила сам Љубана Деветака преко пута цесте, отишла сам до њега и рекла сам да желим да изађем из Ловаса. Он ме је питао зашто. Ја кажем па шта ћу ту, немам нигде никога све сте нам уништили, немам шта ту да тражим. Он је рекао „не могу те ја пустити да идеш, 17-ог или 18-ог иде транспорт из Илока, наиће за Ловас, идете сви с њима“ мада од тога није било ништа. Још ми је рекао ако желим да изађем из Ловаса да одем у територијалну одбрану и да се потпишем и да остављам сву своју имовину добровољно. Ја сам отишла и потписала сам код Клисурића, он је био као за то задужен, Саво Клисурић, тамо сам потписала да остављам сву своју имовину и да желим да изађем из Ловаса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешава?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се то дешава то Ваше потписивање код Клисурића?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па кажем сад јел је био 15. или 16., 18-ог је као требао тај транспорт да иде из Илока и да наиђе по нас, али није дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То све причате о 10-ом месецу?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Све о 10-ом мјесецу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чули смо за Љубана Деветака. Да ли сте Милана Девчића у том периоду почев од 10.10. рекли сте тог дана сте га видели, да ли сте га виђали наредних дана?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да, виђала сам га. Сад исто не знам точно, не могу Вам рећ датум али сам приведена један дан, дошао је Мијо

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Клисурић по мене да ме тражи Милан Девчић да дођем у милицију, да дођем на разговор тамо. И била сам тамо на разговору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где то? Где је била милиција?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па код Боре Кесара у кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се ту дешава?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Ништа. Ту смо имали један мали разговор, ништа посебно. Питао ме да ли сам била у ХДЗ-у, да ли имам оружје, где ми је брат и ето, ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Милан Девчић био у цивилу, некој униформи?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не, био је у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био сам у канцеларији? Је ли био ту још неко присутан?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Био је присутан, ја не знам како се тај човек зове, само знам да је тај човек из Пуле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали још неки сусрет са Миланом Девчићем сем тог?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да, још једном. Још једном сам имала, када ми је пријатељица други пута силована, ја више стварно више нисам желела да останем у Ловасу ишла сам да тражим потврду од њега да ме пусти да изађем из села јер не желим више бити ту, Милан ме је тјерао из Ловаса и рекао „оди слободно“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: То је било 8.12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Наставите. Терао Вас из Ловаса.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Он је рекао нормално „идите из Ловаса, одите у Загреб, Туђман ће вам дати стан“, мада тај човек из Пуле не знам стварно не знам како се тај човек зове, је рекао да не можемо изаћи из села док не, ултиматум да кажемо ко има још оружје у селу. Али смо ми ипак, ја сам изашла након два дана сам ипак изашла, добила сам потврду од Мађара ова војска што је била, они су живели у кући Стеве Брајковића, они су били тамо, ја сам их замолила да ми дају потврду да изађем тако да су ми они јако помогли, зауставили су аутобус, унели ми ствари и они су ми помогли да изађем из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Милана Радојчића виђали у селу? Или имали неки сусрет са њим или?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми којом приликом, где је то било, када?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: То је било у просторијама општине где је он живио и био тамо, тамо ме је позвао да је чуо да сам ја пријавила силовање јер је вероватно од неког начуо да је било силовања, али је силована моја пријатељица, хвала богу ја нисам, тако да ме оно чисто онако првоцирао да сам ја пријавила, ја сам рекла нек ми каже, јер ми нисмо смели у бити тамо ни рећ да смо силовани јер би било можда још горе, првоцирао ме да види шта ћу ја рећи. Звао је мене јер је знао да ја нисам силована а моју пријатељицу која јесте њу није уопће позвао на разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Милан Радојчић тад био у цивилу, некој униформи?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не, Милан Радојчић је био у војној униформи.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то дешава тај разговор с Миланом Радојчићем?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па значи ако је моја пријатељица била силована 15-ог или 16-ог то је могло бити негде око 20.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали још неки сусрет са Радојчићем?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па ја мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, рекли сте једног момента да сте морали то радити, да је то био присиљан рад, јесте ли ви добијали неку накнаду за тај рад? Да ли вам је нешто плаћано?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па ја мислим једном да смо добили неке бонове или шта ли, после тога смо ми отишли так да нисмо ништа добивали. Мислим да јесмо једном добили, мислим давно је то било, ја мислим да једном јесмо добили неке бонове, нешто јесмо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Чији су то бонови били, је ли било неко обележје на тим боновима, јесте ли Ви видели те бонове и кад сте добили први пут те бонове?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам, не сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли знате ваше мештане Марина и Катарину Балић?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте те људе видели у овом периоду у селу и евентуално да ли знате шта се њима десило?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па њим сам само видјела кад сам то била ја позвана код Милана Девчића на разговор, онда сам сједила доле и њих сам видјела кад су њих довели да су људи били претучени и да су их још тамо ударали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било реците ми?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Ма не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим да погодите тачно.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не сјећам се уопће датума, не могу Вам уопће рећи сад у дане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су Марин и Катарина Балић где су они то били седели?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Нису они сједили, већ сам ја сједила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте седели, а они су доведени претучени, где?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Они су доведени претучени у кућу Боре Кесера где је била милиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Ко их то доводи?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Војници неки, не знам ко је, и после тога сам ја отишла горе на разговор код Милана Девчића, после тога не знам шта се десило с тим људима, чула сам да су мртви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми везано за ову Вашу улицу Прерадовићеву на дан напада имате ли сазнање да ли је у тој Вашој улици неко страдао тог дана када је био напад?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да. Данијел и Цецилија Бадањак и Мирко, не знам како се презива, из Товарника један човјек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су Данијел и Цецилија Бадањак њихова кућа колико је удаљена од те куће где сте Ви били?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па једно 10-12 кућа.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли нешто сазнали како су те ваше комшије страдале и шта се то њима десило?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па не да смо сазнали већ смо ми тај кад смо већ чули, нас две, кад смо чули да се мало ситуација смирила да нема пуцњаве смо мало изашли ван, отишла сам до куће мога брата и до куће Милана Рудића, Миленка Рудића и кад смо ушли тамо видјели смо да је из његове куће пуцано у кућу мога брата и таман је наишао Миленко и питали смо га „Миленко, шта се то дешава“ јер ипак смо ми живјели с њима у тој улици, питала сам „шта се дешава“, каже „Не знам, али знам да је погинуо Данијел и Цецилија Бадањак и Мирко шумар“, то нам је он рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато у том периоду у селу значи тих дана мислим на десети месец да ли је постојао неки затвор тамо, да су негде људи вођени, затварани?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па чујте, зната шта, ја то нисам видјела али сам чула да је био затвор у опћини, да су људи били затворени у задрузи, а ја нисам то видјела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је неко од Ваших рођака доживео неке непријатности или да ли је неко страдао?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да, погинуо је мој братић на минском пољу, погинуло је јако пуно пријатеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам се зове тај Ваш братић?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Славко Кузмић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Славко Кузмић. Имате ли неких сазнања о том догађају везано за та страдања људи на минском пољу?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не, не, само сам их видјела кад су ишли људи, кад су ишли према виноградима то сам видјела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је било неког обележавања кућа, не знам, ја се извињавам ако нисам чула на почетку, неким белим крпама и тракама?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да, да, бјелу крпу смо морали ставити на капије, а траку око руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то целокупно становништво Ловаса и Срби и Хрвати или?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не, само Хрвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то рекао да се само Хрвати обележе?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам, мени је то дошао рећи Мијо Клисурић да ставимо бјеле крпе на капије и на руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тај Мијо.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: После тога сам видјела нормално да смо носили само ми крпе, да нису носили Срби крпе, него су само носили Хрвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тај Мијо Клисурић шта је он, неки мештанин Ловаса?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био у неком цивилу, униформи, да ли се тогао сећате?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Он је исто био у униформи, већина Ловашчана Срба су се обукли у униформе сутрадан одмах.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови што су дошли у току напада јесу ли и они били у униформама које сте видели а набројали сте их?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете на оном раскрижју улице Прерадовићеве и које улице, кажете на раскрижју видели сте Жељка Крњајића, где се то тачно дешава у Ловасу?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па значи то је на крижању, у ствари то је сад улица Анте Старчевића, значи Прерадовићева и Анте Старчевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми сем те прилике кад сте видели Жељка Крњајића да ли сте га још неком приликом видели у селу?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Само једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тај дан 10.10.?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Тај дан и после тога кад је дошао из болнице наводно да је био рањен па да је после тога сам га срела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па можда у дванаестом мјесецу, не знам тачно датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је Вама неки рођак Ђуро Антоловић и да ли знате тог човека?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Знам га, није ми рођак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неких сазнања о неким лицима која су у овом периоду трагично страдали у селу, на који начин су страдали било посредна, било непосредна сазнања?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па ја знам само и то сам видјела за Звонка Мартиновића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Њега сам видјела да је био заклан у кући, исто Мартиновић али не знам сад како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, објасните му ту ситуацију кад сте то видели, откуда Ви у тој кући?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Зато што сам чистила тад код четника, ту су били „Душан Силни“. Ту смо ми чистили ја и пријатељица смо улазиле унутра и кад смо видјеле ми смо се укочиле, десет људи је излетило ван, репетирало пушке, онда је изашао „Аждаја“, „Аки“, „Аждаја“ не знам колико Вам је он познат и рекао је овим људима да пусте оружје, а нама је рекао да идемо кући. Сутрадан кад смо дошли, јер ми смо чистили у тој кући, нас две смо чистиле ту кућу, а сутрадан кад смо дошли нам је „Аждаја“ рекао да, ми смо питали да ли је то Звонко Мартиновић јер смо видјели, он је рекао „Да“. Питали смо га шта се десило, „Дошли су неки као из Београда па су се мало играли и заклали су га“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било да ли можете да се сетите?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Орјентационо, орјентишите се на дан од напада па надаље, догађај на минском пољу?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Мислим да је било можда после 20 чак и мјесец дана, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 20 или месец дана у односу на, на шта? На напад?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем тог „Аждаје“ кога помињете да ли сте упознали још неког из „Душана Силног“ или неког од тих које помињете паравојних? Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па био је „Аждаја“, „Сајџија“, Бастаја, „Пљока“, Петроније, Коста, два брата Зоран и не знам овај други како се зове, тако да их је доста било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви та лица упознали, где их виђате и како сазнајете за њихове те надимке, јесте ли били с њима?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па ако сам радила и чистила код њих нормално да ћу знати како се зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли то радили и чистили у тим кућама где су они били смештени?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да. Они су били смјештени код Ивице Францишковића једни, сад не знам је ли „Душан Силни“ или „Бели Орлови“, а ови су други били код тог деде Мартиновића, не знам како се тај деда зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да ми опишете тог „Пљоку“ кога спомињете како је изгледао?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па средње висине, дебеле наочале и ето то је то, униформа нормална.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете неки су „Бели Орлови“, неки „Душан Силни“ је ли тај „Пљока“ био „Бели Орао“ или „Душан Силни“?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Ма не знам госпођо, не знам ко је био, мени су тамо онда били сви исти, само знам да су били подјељени „Бели Орлови“, „Душан Силни“, овамо су били Крагујевчани, овамо су били Ваљевчани, овамо је била полиција, територијална обрана, све је то било подјељено на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли можете тог Петронија да ми опишете ко је то? Како је изгледао, где сте њега виђали?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да, Петронија сам видјела само једном, он је био звјер од човјека, имала сам мислим окршај, нисам ја имала окршај с њим већ је он имао са мном. Био је један дан дошао у гостиону, пролио је пиће, кад сам ја дошла да обришем то што је он пролио, забадао ми је нож међу прсте, шамарао ме, туко ме, говорио ми да му морам дати особну исказницу моју и путовницу и тако да крви, викао је само „крви, крви, за новце ћу убити Србина“, мислим страшно нешто, то је било страшно. Више га никад нисам видјела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате како је изгледао?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Грозно, не знам, не могу Вам описати, био ми је грозан. Од страха ја не могу ни да се сјетим како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да, једном сте га видели, како знате да је то Петроније?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па рекао је сам да је Петроније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се то десило ово што сад причате у тој гостиони?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па то је било после минског поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове друге сте помињали Бастају, па „Аждају“, шта је био тај Бастаја, јесте ли виђали тог човека, ко је то?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не, за њега не знам, не могу ништа рећи, знам да је био у кући Ивана Францишковића и ето. Ми пошто смо тамо и у којој смо ми ситуацији били ми смо морали мало и причати с њима, нисмо морали само, тако да знам да је он био тај и не могу ништа посебно рећи о њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неких сазнања та лица јесу ли имали неког командира ту, ко је њима командовао ту у селу?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па Љубан Деветак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам то сазнање да је Љубан Деветак њима командовао?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па све што се питало рекли су „морамо питат Љубана“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме то они кажу „морамо питат Љубана“, где Ви то сазнајете, је ли то они с Вама причају па кажу „морам питат Љубана“ или то из неке приче у селу или како?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па госпођо, нису они пуно с нама причали, ми смо то само чули шта су они причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас управо то питам где чујете Ви то, је ли то био њихов разговор па Ви чујете шта они причају?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па њихов разговор је био да, јесмо ли ми смјели шта питати или су они питали само нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате да се љутите, мене интересује одакле су Ваша сазнања. А реците ми само где се то дешава, на ком месту, на ком месту Ви то чујете, где?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па у кући Ивана Францишковића, у кући тог деде Мартиновића где сам радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље, питања. Тужилац, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан госпођо Антоловић, ја заступам оптужбу у овом предмету и поставићу Вам само неколико питања.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Кога заступате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је то.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Тужилац, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали и да ли сте у то време се дружили са Снежаном Кризманић?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не. Мислим знала сам је али нисам се дружила с њом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Викицу Филић јесте ли познавали?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Михаелу Сабљак?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Миру Антоловић Комљат?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да, то ми је пријатељица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте из разговора са њима евентуално сазнали да ли су они преживљавали неке непријатности у контакту са свом том силном војском и са вашим мештанима српске националности?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да, за пријатељицу Миру знам, а за ове друге не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас нећу питати за име пријатељице која Вам је.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па сад сте је прочитали.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је рекла ко је силовао?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Силовао је, први пута ју је силовао Миленко Рудић, а други пута ју је силовао сад ја не знам како се презива знам само да је Никола звани Ницо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте за све то време тамо боравка доживели све и свашта, да ли би нам ако имате да кажете још нешто више од онога што сте нам до сада рекли а да Вас ми нисмо питали?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па не знам, једино, знате шта Вам могу рећи. Цитирам ријечи од Косте, мислим Ви знате ко је Коста, рекао ми је овако: „Могу ти рећи да ми је јако жао ваших мјештана који су погинули јер је јако пуно људи погинуло, а то крив сам ја, ја сам плаћени убојица“, мислим цитирам његове ријечи „ја сам плаћени убојица, а криви су ваши мјештани јер ја нисам знао ни ко си ти, ни ко је Перо Марковић, ни ко је овај, ни ко је онај, добио сам списак оди уби тога и тога, оди баци бомбу тамо и тамо“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините, нисам чуо последње две реченице, неко се накашљао тако да бих Вас замолио да ако можете да ми поновите од оног дела кад Вам је рекао да је плаћени убица.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: „Ја сам плаћени убојица, добио сам списак оди у ту и ту кућу и уби тога и тога, баци бомбу тамо и тамо, јер ја не знам ко је ко, ја не знам ко је Марко Марковић, ко је овај, ко је онај, можда сам и теби бомбу бацио у подрум, откуд ја знам ко си ти“. Значи добио је списак код којих људи да иде и кога да убије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је случајно рекао од кога је добио тај списак?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам, од мјештана, рекао је „криви су ваши мјештани, то сам добио од ваших мјештана, списак сам добио од ваших мјештана који знају ко сте ви, а ја не знам ко сам, ја сам само плаћени убојица“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је рекао ко га је то плаћао?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам, вјероватно они који су му рекли да иде убити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Изволите.

Адв. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Добар дан госпођо, ја сам адвокат Константиновић бранилац оптуженог Љубана Деветака. Изјавили сте мало пре да када сте имали контакт са Љубаном Деветаком он је био у некаквој униформи, да ли можете да ми кажете у каквој униформи је био?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Маскирној.

Адв. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли је имао значи комплетну униформу доњи, горњи део или само неки део униформе?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Комплетни дио маскирна униформа горњи и доњи дио.

Адв. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли је имао неке ознаке на тој униформи?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам.

Адв. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Ја се извињавам нисам чуо, можете ли да поновите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је не зна.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам.

Адв. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли Ви умете да правите разлику између војне униформе и ловачке униформе, да ли знате да препознате која је која када видите?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Молим?

Адв. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Између војне униформе и ловачке униформе да ли правите разлику?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

Адв. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Да ли можете да препознате која је која?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па знам шта је војна униформа, маскирна униформа.

Адв. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Постоје и ловачке маскрне униформе, да ли знате да направите разлику између њих?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не желим правити разлику, знам да је био у униформи, не желим правити разлику, била је маскирна униформа, не желим сад уопће о томе расправљати. Мислим, нисмо ни ми глупи тамо да смо видјели маскрну па да кажемо да је нешто.

Адв. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Ја Вас питам за ознаке, мене интересује којој војсци је он припадао, ако је то војна униформа значи које војске?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Маскрна је била.

Адв. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Добро. Изјавили сте да једном приликом Вам је он у разговору рекао како не може да Вас он пусти из Ловаса и да морате ићи у територијалну одбрану да Вам они дају то одобрење.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не, нисам то рекла.

Адв. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Како сте изјавили?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Ја сам рекла да је он рекао да ме не може пустити ван да ми се не би нешто десило, већ да иде транспорт за дан-два и да ћемо тим транспортом али ако већ мислим да изађем из села и тим транспортом да идем у територијалну одбрану потписати да остављам сву своју имовину.

Адв. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Изјавили сте такође да сте чули како ту нека лица српске националности говоре да се он мора питати за све у селу, да ли сте Ви икада чули да он лично издаје наредбу неку било коме?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Господине, па то је мени Љубан Деветак сам рекао да се њега пита, ја нисам чула од никога већ ми је он то рекао.

Адв. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Он је Вама могао да каже и да је Шон Пен, значи ја Вас питам да ли сте Ви чули лично да он издаје наређења?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам, не знам, ја само знам шта је мени рекао.

Адв. МИЛОРАД КОНСТАНТИНОВИЋ: Добро, хвала, немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добар дан, госпођо, ја сам Градимир Налић, адвокат.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Добар дан.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја ћу Вас мало вратити на неки период пре 10.10., ако би били љубазни да ми кажете, Ваше сазнање, мишљење, сазнанње, не мишљење не могу да Вас питам, због чега је дошло у тој мери до тако поремећених односа међу мештанима?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били поремећени односи између мештана? Да ли су били пре 10.10.1991. године поремећени односи између мештана у Ловасу?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па шушкало се је свашта, да ће бити напада, неће бити напада, да ће ово, да ће оно. Па чујте ја сам била млада, мене то баш толико није ни занимало, док нисам окусила све то што је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, молим Вас, овај, је ли село Ловас имало некакву организирану одбрану?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам, мислим да јесу биле неке страже, али не могу Вам о томе, не знам, једноставно, не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли знате нешто о тим стражама, ко је обављао дужност на тим местима?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знате ли нешто о томе?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли Вам брат Златко Туркаљ?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли он чувао страже?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па вероватно јесте.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли знате, да ли је он био неки старешина тамо међу тим стражарима?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате. Да ли знате Мата Мађаревића?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли он држао страже, да ли знате то можда?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам, не знам, он је на другом крају села, тако да немам појма.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А знате ли Петра Вулету?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Кога?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Вулета Петра?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли он чувао страже, знате ли?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми, молим Вас, овај, значи Ви око тога ништа не знате, око тих стража да Вас не питам, да Вас не мучим онда цабе.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не, мање-више, не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, кажите ми, шта је било са Вашим братом после 10.10.?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не, није био у селу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где је био, знате ли, да ли сте касније сазнали?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Када сам дошла у Загреб, сазнала сам.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где је био, шта сте сазнали?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Када сам се ја вратила, када сам ја отишла у Загреб, био је у Загребу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А шта је радио у Загребу Ваш брат, знате ли то да нам кажете?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Како шта је радио?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли био припадник оружаних снага Републике Хрватске, то Вас питам?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Мислим да не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Молим?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Мислим да не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, хвала Вам. А кажите ми, молим Вас, да ли је било некакве пуцњаве у селу пре 10.10. да је Вама познато?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да, било је бомбардирање на цркву и на силосе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Је ли било нешто оштећено да сте Ви видели или чули?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Силоси су били оштећени, да, и црква.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми, молим Вас, да ли Вам је познато, да ли су вођени пре 10.10. неки разговори са војском око нечега, да ли су мештани Ловаса водили неке разговоре?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Мислим да да, али нисам сигурна.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не могу Вам одговорити.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли сте знали да постоји Кризни штаб општине Ловас, односно села Ловас?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли знали да постоје те страже сеоске, то Вам није познато, је ли тако?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Је ми нешто познато, али није ме занимало.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А знате ли ко је руководио тим стражама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да не зна у вези тога, хајде сада још сто питања.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја питам да ли зна ко је руководио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је „не знам у вези тих стража“.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви ми ускратите питање, судија, никакав проблем није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се вртите десет питања око стражи, чули смо десет пута – не знам, не знам, не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли знате, ко је командновао можда тим стражама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на питање.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо једном.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А знате ли, Кризни штаб кажете да сте чули да је постојао?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па чула сам успут нешто, али кажем Вам, мене то није занимало у то време, ја сам била млада, ја о томе нисам размишљала, ми се нисмо надали.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Немојте се љутити, хајте Ви мени кратко, па ћемо брзо.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Нисмо се ми надали да ће до тога доћи, нисмо баш толико, ни ја нисам толико размишљала о томе.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми, да ли знате, ко је био шеф тог Кризног штаба?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате? Видим знате ко је био у територијалној одбрани, знате све функције, овај Срба, не знате ниједну функцију коју су обнаошали Хрвати, због тога Вас то и питам, знате.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Човече, ми смо били заточени онда, онда смо морали знати.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Разумем.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Ово је била слобода пре тога.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, изгледа да не знамо да ценимо слободу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без коментара, ја Вас молим, наставите са питањима.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите ми, кажите ми, молим Вас, где сте живели Ви и са ким сте живели после 10.10. у Ловасу? Брат није био ту.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Живела сам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте живели са супругом?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Први дан сам била код сестричине, после тога сам била три дана код тетке и тетка, њених маме и тате и онда сам после отишла код пријатељице Мире Антоловић-Комјат, до 10.12. сам била код ње.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: И ово на крају да Вас питам, јесте ли Ви до сада негде давали некакве изјаве везано за Ваша сазнања о овим догађајима?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не, никада.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Пред неким судом, полицијом или?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не, не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте никада?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми молим Вас, једну ствар, је ли Вам, знате ли шта је то и јесте ли били на „веп“ сајту Фонда за хуманитарно право?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Нисте никада? Хвала.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, од бранилаца? Изволите.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Добар дан, адвокат Слободан Живковић. Ја сам Вас разумео у Вашој изјави да сте рекли да сте Милана Девчића видели само два пута, први пут када сте, мислим, исто у полицији када сте били на разговору и други пут када сте планирали да напустите село Ловас, колико сам Вас ја разумео. Да ли је то тако било?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Три пута, три пута.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Три пута?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Три пута сам га видела – напад Ловас и дав пута сам ишла код њега на разговор.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Оно у току напада, добро, али тада, а у станици милиције сте га, рекли сте да сте га два пута видели?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Два пута сам била у станици милиције.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да ли сте Ви поред овог одласка у полицију, били још једном у полицији на информативном разговору са још неким?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не сећам се.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Не сећате се да сте у новембру месецу били у станици милиције на разговору са Владом, да сте заједно били, о чему постоји службена белешка?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па то је било први пут када сам била.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: То је било први пут, значи то је било у новембру месецу, је ли тако? Пред ким сте давали изјаву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са којим Владом, ништа не разумем?

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Са Антоловић Владом је била у станици полиције и то 30. новембра 1991. године, значи да пре тога није ни била, сада је она рекла да је била три пута, зато ја питам, да ли.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Нисам рекла три пута, рекла сам три пута сам га видела, значи први пут када је био напад и два пута када сам била у милицији.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Сада Вас ја питам, да ли сте поред та два пута још који пут били у полицији?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Можда и јесам, не знам, пре двадесет година.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Да ли се еећате да ли сте у новембру месецу били са Антоловић Владом у полицији?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па не знам, је ли то било први пут када сам била са њим, или, не знам.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Ја Вас питам.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па не сећам се, ево, не сећам се.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље, изволите.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Рекли сте да је Петроније био у кафани после минског поља. Колико дана после минског поља?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па не знам, госпођо, могу Вам рећи два дана, могу Вам рећи три дана, не знам точно. Не могу се ја сетити датума када је све то било.

Адв. БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оптужених? Само мало сачекајте, редом.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Оптужени Деветак Љубан. Питао бих сведокињу само, да ли је пре почела да ради у кафићу или на брању јабука или то што је већ радила?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Прво у кафићу сам почела радити.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А по теби, када је кафић отворен?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па ето четврти дан можда од напада.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Овај, немам више питања, имам само примедбу. Ја сведокиње се сећам од њезиног предшколског узраста, значи као малу девојчицу се сећам, овај сведокиње и никаквог разлога нисам имао и

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

наравно да је цело време и после тога сам је понекада сретао и знам ко је и чија је и добро је рекла, близу су нам куће од мојих и њезиних родитеља, нисам имао никаквих разлога да ја срећем њу негде у кафићу и да питам чија је. То је једно, друго, кафић сигурно није радио у периоду о којем она говори, то је могло да буде негде у једанаестом месецу и то под конач.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Ма ни случајно, ни случајно, у десетом месецу још је долазио и Станимировић и Хаџић, јер кафић је радио.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Где је кафић радио, који је то кафић?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: „Код Реса“ кафић је радио, „Код Реса“.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Неистина је то.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Први дан сте, тај дан сте дошли и рекли сте да сте ми убили брата.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Исто као што је неистина да ме је виђала у униформи, овај, сведокиња, тако да.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да, у униформи сте били.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Прича неистину, као и све друго.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не, Ви причате неистину, ја причам истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо примедбу, чули смо одговор на примедбу. Даље од оптужених? Изволите. Рекосте сада да су долазили Станимировић и Хаџић.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Хаџић је то долазио?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па Хаџић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то Горан Хаџић или ко?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Горан Хаџић, да, Станимировић са њим је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је долазио Горан Хаџић?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: У гостиони је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Само што ја када, у Ловасу, само што то када су они долазили, ја нисам могла да служим, јер нисам била подобна да ја служим, већ су служили Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било када је Горан Хаџић био у Ловасу?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не интересује ме датум него месец?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па десети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Станимировић и Хаџић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко од мештана са њима или?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да, Љубан Деветак и ови сви други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сачекајте сада да завршимо. Изволите.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Оптужени Девчић. Реци ми, Славице, да ли си ти рођена 29.07.1964 године у Ловасу?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јеси ти кћи Петра и Кате?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Узели смо личне податке, нема потребе да понављате.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Имам разлог зато и питам. Реци ми, када си се удала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, од каквог је значаја када се сведок удала? Ако имате неко питање које.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Имам више питања.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Удала сам се 1992. године и имам двоје деце, ако те то баш занима.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ко ти је муж, молим те?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, господине Девчићу, ако имате нешто конкретно везано за нешто што је предмет оптужбе, јер не може веће да сагледа где иду Ваша питања, ко ти је муж, када си се удала, нешто вежите, питајте директно, ако нешто имате.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ето то је директно, па зато питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је директно?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Даћу Вам белешку, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та белешка, то је нешто што није доказ и.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А шта је доказ, њезини ови говори, неистине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пређите на питања, да Вас ја не опомињем даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Молим Вас, ја Вас зато молим да је могу питати нека питања нормална и логична. Реци ми, када си била у станици полиције тада, када си рекла у октобру месецу, у новембру, је ли тако?.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је у десетом месецу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја мислим да је рекла у једанаестом, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, како гласи питање, да чујемо?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Када је тачно била на разговору у станици полиције, како је она рекла? Да ли се сећаш, после минског поља, такозваног или када?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: После мнског поља, а задњи пут сам била значи 10.12. сам изашла, значи била сам 09.12.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, рекла си да сам ја са тобом обавио разговор, је ли тако?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: 09.12. сам изашла из Ловаса. Молим?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Рекла си да сам ја са тобом обављао разговор, је ли тако?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, реци ми, да ли је још неко са тобом обављао разговор, да ли је неко био још присутан ту, тада?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па тај човек из Пуле, не знам како се зове тај.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Одакле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо одговор.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, да ли је Кула или је Пула, молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Пуле, ја мислим.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Пуле.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Из Пуле? Добро, како је изгледао тај човек?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Ма не знам, пре двадесет година како сам ја изгледала, а не он.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па ваљда је неки детаљ остао, забележено је када је разговарао са тобом, па зато питам, то је бар логично питање.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Ја можда не би ни знала да је он из Пуле, већ је он рекао, када си ти рекао да не можемо, уствари да идемо ван, да ће нам Туђман дати стан, а тај човек је рекао, „ево можемо се мењати за стан“, даће ми стан из Пуле, а он ће остати у Ловасу, зато знам да је из Пуле.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја колико сам разумео, да си ти добила ту пропусницу за излазак у Месној заједници, ако сам те ја схватио, онда шта ја имам са тим?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не, добила сам од Мађара.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Од Мађара, је ли?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Од војске, од Мађара.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Од војске, од ЈНА, је ли тако?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: У Стеве Брајковића кући.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Од капетана из ЈНА, је ли тако?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, знамо ми, ако не знаш ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Девчићу, ја Вас молим да не убацујете никакве коментаре.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сведок одговара.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Извињавам се, пошто је рекла да је од Мађара, па ја не знам од кога, па зато питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није помињала капетана ништа, од мађарске војске, идемо даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Мени није познато да је била мађарска војска, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве то везе има са сведоком и њеним одговорима?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вама нешто није познато.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Има много тога, али добро. Реци ми, овако, када си ме видела тада у новембру месецу, да ли сам био у цивилу, униформи, у каквој униформи и?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: На дан напада?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не на дан напада, него после тога, значи у новембру месецу када си рекла да си била на разговору?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: У војној, у полицијској униформи си био.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: У полицијској?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Има тих више врста полицијске униформе.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Добро, хоћеш ме сада питати и каква је боја била, не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ако се сећаш, ја бих те замолио.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не сећам се.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не мораш се љутити.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не сећам се, знам да је била полицијска.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нема разлога да се љутиш ако те ја питам нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте одговор, идемо даље са питањима.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли си видела на мени тада неку ознаку, неки чин, било шта?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не, не знам, не сећам се.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Такође си рекла значи да је у том новембру месецу да је, када си. Била на разговору, да си затекла у ходнику или су доведени значи Катарина и Марин Балић, јеси тако изјавила?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да, да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јеси?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није сведок рекла да је то било у новембру месецу, за Марину и Катарину Балић, већ је рекла да је то било после минског поља, а није прецизирала новембар месец, тако да немојте на тај начин да постављате питања.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, нека се изјасни, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда питајте, а не да кажете, рекла си у новембру месецу, када су доведени Марин и Катарина Балић.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам је питао госпођо, ево у транскрипту можете наћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте на тај начин.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли је у октобру или новембру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сугестивно постављате на тај начин питања.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам је питао, да ли је у октобру или новембру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте је питали на тај начин.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Јесам, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо транскрипт, господине Девчићу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Имамо у транскрипту, наћи ћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Девчићу, чули смо малопре како сте поставили питање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Питао сам је да ли је у октобру или новембру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље са питањима.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знам шта није јасно. Везано за ову Катарину и Марину Балића, када си их видела, којом приликом, када си била први пута на разговору, други пута на разговору?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па ако је било раније, онда је било први пута, задњи пут сам била када сам изашла већ из села, значи да је било раније. Ја сам седела, њих су довели, претучене, јадне. Ја сам онда отишла.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Да ли се ти можеш сетити тачно некога оријентационо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте, када поставите питање да одговори до краја на питање.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја не знам зашто нервоза молим Вас, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што, господине Девчићу, прво поставите питање, а онда када сведок почне да одговара нешто што Вама не иде у прилог.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не, мени иде у прилог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви је сечете и не дозвољавате да заврши са одговором.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја само хоћу да утврдим молим Вас, када је она била у станици, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињала је на моје питање за Марину и Катарину Балић после минског поља, не сећа се када је тачно то било, ето.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Шта су битни датуми?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па ако теби нису битни, мени јесу, ја те зато питам.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате даље, наставите са питањима.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја је питам, да ли може да се сети оријентационо када је тачно била у станици полиције?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорила је.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, госпођо, ја њу питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Девчићу, још на почетку, моје питање, сведок је одговорила на то што Ви сада понављате пет пута.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Битно је, госпођо, због ове Катарине и Марина Балића, ја Вас зато молим да будете коректни да ми дозволите да је питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питали сте и чули сте.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пошто су људи спорни у овом, колико сам видео, процесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље, немате Ви ту дискусије, шта полемисете.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добро, ништа, немам даље питања, имам примедбу да госпођа прича напамет и да то.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не, ја не причам напамет, ја само говорим оно што је било. Шта хоћеш рећи да ниси био ни на дан напада, ниси био у Ловасу?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја ћу Вама дати госпођо на увид оригинал службену белешку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те белешке не могу бити доказ, према томе, можемо да оставимо, али.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја бих Вас молио само да погледате, ја ћу Вам копирати и доставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ископирајте и доставите, суд ће да цени да ли то може да буде доказ или не, шта је то.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пошто у овој белешки има, то су радници МУП Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо завршили са сведоком?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: То су примедбе, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Примедба на њезино сведочење да је она била заједно у станици полиције 30.11.1991. године, са њом су обавили разговор припадници МУП Србије Радованац Душан и Вукадиновић Горан. Тада са њом је био заједно на разговору и Антоловић Владимир који је садашњи муж госпође Славице Туркаљ, сада Антоловић. Постоје ту околности на које је она дала, на које је обављен разговор и како је она, овај, дала своју изјаву.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Ко ме сам дала изјаву?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Такође постоји и Антоловић Владо који је такође са њим обављен разговор 01.11.1991. године. Значи на овој белешци има да су били заједно.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Како он 30. а ја 01., како смо били заједно?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Пошто се она не може да сети.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како гласи Ваша примедба на све то, да нисте Ви били тамо или шта?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако је, да ја нисам са њом уопште обављао разговор, као прво.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Ма лаже.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А као друго.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Ма лаже, био је.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Лажеш ти, срам те било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате тако.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Папири говоре, а ја са тобом никада нисам ни разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Девчићу, не морате тако да реагујете, чули смо одговор на Вашу примедбу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А ово ће бити достављено и суду, молим Вас, обе белешке, а позовите те сведоке, ове овлашћене раднике, па ће Вам они казати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ако сте завршили да идете. Даље од оптужених, да ли има неко питање? Изволите.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добар дан, оптужени Жељко Крњајић. Госпођо Славице, питао бих те, то јутро када су вас извели из подрума, докле сте тачно дошли, ти, Беба и Јосо?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: До цесте.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: До цесте?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да, са ћуприје на цесту.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Пошто је то моја кућа, ти си живела прекопута у мојој родној кући код моје бабе?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јосина је иза, значи ја и ти познамо свако дрво, клупицу, пањ, ја то памтим и сада. Реци ми, молим те, у висини којег прозора бабине куће, докле сте дошли сви троје?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Нисмо уопште долазили до те куће, нисмо уопште долазили, изашли смо из Бебиног, Бебиног дворишта на цесту.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Докле сте дошли вас троје, када вас је наводно Девчић вратио назад?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па на цести.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: На цесту?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: На цесту, да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: А је ли, на цести овамо горе према центру, према Иве Лоле Рибара?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: На самом, уз саму цесту, са ћуприје сиђеш на цесту.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добро, наспрам бабине куће или моје, до првог или другог прозора, до клупице, до оне шљиве, докле сте дошли, Бебо?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Ма које шљиве?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Молим?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Ма које шљиве, човече, када изађеш из дворишта. Дођеш на ћуприју и идеш на цесту, је ли то била цеста.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И колико идеш цестом?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па никуд нисмо ишли, стојали смо на цести, куда смо ишли.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Значи пред Јосином кућом си стајала на цести?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па пред Јосином кућом на цести, да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па тако ми кажи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она прича то већ, а Вама није јасно.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Не, зато што је рекла на самом раскршћу, госпођо, а само раскршће.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Ти си га ударио на самом раскршћу када је дошао на раскршће, ти си га ударио.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Сада ћемо Беба доћи до тога.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Добро.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Реци ми вама је Мићо рекао да се вратите назад, ти и Беба, супруга?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Је ли?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И, јесте се вратиле заједно?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Заједно?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не заједно, шта ја знам шта је заједно, ако се Беба прије окренула од мене и отишла и ја за њом.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: То одакле сте кренули до Бебине капије, колико има, да ли има више од седам метара?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па толико можда, да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Је ли има седам метара или више?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па не знам колико има метара, да ли је то битно уопће.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па мораш знати, како не знаш, тамо си одрасла и то.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не могу тачно да знам, ако је Беба ушла ја сам за њом.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Тамо си одрасла и ти и ја.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Ако је Беба ушла у кућу, ја сам се окренула и видела тебе како си га ударио.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па у том грму лежи зец, значи Беба то није видела?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па није видела, да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: А заједно сте тих седам метара, Девчић вам рекао, идите у кућу, заједно да уђете, и наједном Беба је негде отишла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то Беба, да би могли да пратимо ми остали.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јосе Јовановића жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Анкица Јовановић.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Је ли Славица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта, а каква је то примедба сада овом сведоку, у томе грму лежи зец, Беба то није видела?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Зато што је супруга Славица, супруга од Јосе Јовановића, сведочила.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која Славица, Анкица?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Анкица, али ово је Славица, али обадве су Бебе, ми их знамо као Бебе, ја први пут сам сада и чуо да је Славица, ја је знам као Бебу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је сведочила?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Она је сведочила да она није видела да је Јосу неко ударио, да јој је рекла ова госпођа дотични сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сада чујемо и од ње.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па ја и хоћу да разјасним, како се може десити, њих две, човек им каже, идите унутра, на седам метара, једна нестане, једна нешто види, а друга не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како једна видела а друга није?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па ова је ушла у двориште, ја нисам одмах.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Зашто ти ниси ушла за њом када је рекао човек, идите у двориште?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па не можемо обадве ући на врата заједно, ваљда ће ићи једна по једна, ваљда су прво ишла деца па она па ја за њом.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да сте ишли једна по једна, онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још питања?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Има. И где сам ја то ударио Јосу, значи, пред мојом кућом, Бебо?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Шта пред твојом кућом?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Где сам ударио Јосу?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па на раскршћу, ударио си га на раскршћу међу ноге и где друго да ти кажем, између којег и којег прозора, не знам између којег прозора, на раскрижју, знаш шта значи раскрижје.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Знам ја шта значи раскршће.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Па онда, како да ти кажем где си га ударио. Ударио си га ногом у стомак, међу ноге, не знам где, не могу сада рећи детаље ако нисам сигурна где си га ударио, али си га ударио и био си тамо.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Знам, али ако си то видела, мораш казати код оне мале ћуприје, на центру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мора господине Крњајићу, после двадесет година, ништа не мора, сведок објашњава чега се сећа, чега се не сећа, према томе.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли се сећаш, када сам ја напустио Ловас?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не, не сећам се.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Молим?

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Не сећам се.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Немам питања, имам приговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Овај сведок ничега се не сећа, ни страже, ни барикада, ни оружја.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: А зашто бих се ја сећала када си ти изашао из Ловаса?

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ни када је ко напустио село, ни каквих је било проблема, не зна да јој је брат њезин рођени, Златко Туркаљ био командант тог дела села, односно четвртог вода. Ја мислим, сутра ћу Вам донети 1992. године је поднета кривична пријава у Бели Манастир за њега, не зна ништа о Кризном штабу, а зна све.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да ли се суди нама или се суди вама?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И примедба је још, ја сам, како сам Вам тамо нацртао, изашао у трећу, из треће куће улице Иве Лоле Рибара, значи нисам се враћао доле уопште према где се као тај догађај десио. Значи, нисам био до једно 11 сати, док нисам ишао код Солака, пред својом кућом нисам био тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли водили Јосу Јовановића?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете се вратити.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Да ли могу ја сада нешто да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, реците.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Зашто бих ја знала када је Жељко Крњајић изашао из села, зашто би мене то интересирало, зашто он то мене пита?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Зашто не би знала, биле смо прве комшије, били смо добри, са твојим братом сам одрастао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није имала разлог да прати Ваше кретање, рекла је када Вас је задњи пут видела.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Пуцано на српску кућу, то није разлог никакви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, од оптужених даље нема нико питања? Нема допунских питања, даље од оптужених, има ли још неко? Нема више нико питања. Реците само шта сте хтели.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хтео сам да кажем већу и тужиоцу, али више због јавности, овакви сведоци нам и долазе који никада нигде нису давали никакве изјаве, а управо са лошим сећањем о било чему, осим имена неколико овде лица и ја желим да скренем пажњу суду да сва та имена су скинута и редовно се интерактивно, од првог дана овог суђења се објављују транскрипти са овог суђења на „веб“ сајту Фонда за хуманитарно право. Та организација прати и то је њен посао да прати суђења и да учествује на начин на који они то изаберу, али то њихово праћење и извештај који би они писали, не смеју да буду такви да руше основне одредбе правила о испитивању окривљених и сведока, по којима се, па и нови Закон, када су сведоци у питању, по члану 400. то решава, да се сведоци по правилу удаљују из суднице да не би слушали остале исказе и сведоке. Какав смисао то има у ситуацији када три године поступка су окачени на „веб“ сајту интерактивно говорим, месец за месец, чини ми се неки пут пре добију транскрипте на „веб“ сајту Фонда за хуманитарно право него што браниоци у овом поступку добију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, ако немамо за сведока више никаквих питања.

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја се извињавам, Ви нисте отпустили сведока, ја то нисам обратио пажњу, па могу да прекинем, у праву сте, извините.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда само да завршимо са сведоком. Госпођо Антоловић, имате ли још нешто да кажете што Вас нико није питао, а сматрате да је битно или не? Изволите.

Сведок СЛАВИЦА АНТОЛОВИЋ: Мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Довршено сведочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујемо Вам се што сте се одазвали да сведочите.

Одјављујемо се са Жупанијским судом у Вуковару.

Можете сада да наставите у вези овога.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Значи, оваквим понашањем Фонда за хуманитарно право, значи крши се право на овај фер суђење, крши се право на фер суђење, чине се битне повреде поступка, да ли су оне релативно битне, оне постају апсолутно битне када их има преко стотину, а то се догађа са свим сведоцима који су овде саслушани, сви су били у могућности да прочитају све исказе окривљених и свих сведока, чиме су њихова сведочења у најмању руку, признаћете, можемо да сумњамо да су контаминирани. С друге стране, у овако важним случајевима као што су суђења за ратне злочине, овакво поступање стручне организације представља ометање правде по мом мишљењу и ја бих желео став суда око тога да ли суд држи да на овај начин се губи кредибилитет сведока и да ли суд може да предузме мере да привремено макар забрани даљње објављивање ових транскрипата од стране Фонда за хуманитарно право, како се не би реметило право на фер одбрану и мог брањеника и свих осталих у овом поступку. Према томе, ја молим веће да око тога заузме одређени став и мислим да је веће било дужно сво време да прати да неко не ремети поступак, омета правду, на тај начин што објављује интерактивно транскрипте са суђења. Хрватске организације које прате суђења за ратне злочине у региону па и у Србији, не објављују транскрипте. Они дају извештаје својих посматрача и тако даље. Објављивање транскрипата значи да било који од ових сведока, њихови искази морају се узимати само са великим знаком питања, а посебно скрећем пажњу да се то мора учинити са сведоцима који никада за двадесет година, а при томе су данас овде и саопштавају да имају и међу својом родбином и повређених и несталих и да су лично тучени, шамарани, уосталом, нико никада од њих није ни пријавио, нити је долазио да се пријави да сведочи и остало. Одједном су се овај сада ускрсли и значи просто приговарам начину на све такве исказе, посебно на исказе данашњих сведока који нису имали очигледно личних сазнања, него су припремљени од стране пуномоћника или лично се припремали гледајући „веб“ сајт Фонда за хуманитарно право.

Предлажем да суд донесе меру којом ће забранити, својом наредбом забранити Фонду за хуманитарно право да објављује транскрипте, значи не

Транскрипт аудио записа
са главног претреса од 22. фебруара 2012. године

да извештава са суђења, да не би би био ја погрешно интерпретиран и да суд прегледа, а и ми ћемо као одбрана прегледати све ове транскрипте који су до сада били, пратићемо да ли има исказа, у исказима ових сведока, трагова да су ти сведоци обучавани према транскриптима и мислим да треба забранити Фонду за хуманитарно право овакво понашање даље. Они су срушили овај поступак, начело правичности, равноправности странака овде је срушено, начело права на фер суђење је срушено. Иначе да није, не би овакве изричите одредбе стајале у ЗКП-у, од наших студентских дана до данас, увек се зна да приликом испитивања једног окривљеног, остали се удаљују, једног сведока, остали се удаљују. Ви сте сами водили рачуна овде да у публици међу посматрачима нема некога ко треба да сведочи и сада одједном видимо да сва та Ваша мука и мука законодавца пада у воду, ако се четири године објављују транскрипти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 13,08 часова и биће настављен дана:

**23. фебруара 2012. године,
са почетком у 14 часова и 30 минутак, судница број 2.**

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА